

Chambre des Représentants

SESSION 1968-1969.

19 FÉVRIER 1969.

PROJET DE LOI

instituant un revenu garanti aux personnes âgées.

AMENDEMENTS
PRESENTES PAR M. GLINEUR
AU TEXTE
ADOPTÉ PAR LA COMMISSION.

Art. 2.

Au § 1er, 2e ligne, remplacer les montants de :

« 20 000 francs »

et :

« 30 000 francs »,

respectivement par les montants de :

« 60 000 francs »

et :

« 75 000 francs. »

JUSTIFICATION.

Nous ne pensons pas qu'il existe actuellement une majorité à la Chambre disposée à voter une pension de 75 000 francs à toutes les personnes âgées formant un ménage.

Pourtant au cours de la campagne électorale de 1968, tous les partis se sont engagés à accorder notamment aux salariés et ce, dans le courant de cette législature, une pension d'un tel montant. Pour les indépendants il fut promis de prendre des mesures afin qu'ils obtiennent rapidement les mêmes avantages sociaux que ceux qui sont alloués aux salariés.

Notre amendement s'inspire de ces considérations. Il tient aussi compte des réalités et de l'objet même du projet qui vise non pas à

Voir :

134 (S.E. 1968) :

- N° 1 : Projet de loi.
- N°s 2 à 7 : Amendements.
- N° 8 : Rapport.
- N°s 9 et 10 : Amendements.

Kamer van Volksvertegenwoordigers

ZITTING 1968-1969.

19 FEBRUARI 1969.

WETSONTWERP

tot instelling van een gewaarborgd inkomen
voor ouden van dagen.

AMENDEMENTEN
VOORGESTELD DOOR DE HEER GLINEUR
OP DE TEKST
AANGENOMEN DOOR DE COMMISSIE.

Art. 2.

In § 1, tweede en derde regel, de bedragen :

« 20 000 frank »

en :

« 30 000 frank »,

respectievelijk vervangen door de bedragen :

« 60 000 frank »

en :

« 75 000 frank ».

VERANTWOORDING.

Wij zijn van mening dat er thans geen meerderheid is in de Kamer om aan alle bejaarden die een gezin vormen, een pensioen van 75 000 frank te bezorgen.

Tijdens de verkiezingscampagne van 1968 hebben alle partijen er zich nochtans toe verbonden met name aan de loontrekkenden een pensioen van dat bedrag te doen toekennen. Aan de zelfstandigen werd beloofd dat maatregelen zouden genomen worden om hun spoedig dezelfde sociale voordelen te verlenen als aan de loontrekkenden.

Ons amendement gaat uit van die overwegingen. Het houdt tevens rekening met de realiteit en met het eigenlijke doel van het ontwerp.

Zie :

134 (B.Z. 1968) :

- N° 1 : Wetsontwerp.
- N°s 2 tot 7 : Amendementen.
- N° 8 : Verslag.
- N°s 9 en 10 : Amendementen.

accorder une pension d'un montant minimum garanti, mais bien à assurer un *revenu garanti*, ce qui ne réalise pas le contenu du projet. Nous proposons de fixer ce revenu garanti à 75 000 francs pour un ménage de deux personnes et à 60 000 francs pour une personne isolée.

Notre amendement a l'avantage sur le contenu du projet admis par la Commission de ne pas condamner des personnes âgées à vivre avec 55 francs par jour (chauffage, loyer, assurances, électricité, eau, vêtements et nourriture), mais de garantir à toutes personnes âgées, un revenu suffisant qui leur permette de vivre à l'abri de la misère.

Ces dispositions joueraient donc pour toutes les personnes âgées, bénéficiant ou non d'une pension d'indépendant, à qui nous proposons de supprimer l'enquête sur les ressources pour la pension pour laquelle ils ont cotisé, ou bénéficiant d'une pension de salarié ou de survie, pour autant que leurs ressources, à l'exclusion de celles non retenues par la loi, n'atteignent pas 75 000 francs pour un ménage et 60 000 francs pour un isolé.

Notre amendement tend en fait à remplacer l'enquête sur les ressources par une notion sociale qui n'est pas encore la présomption d'aisance mais qui vise à assurer des ressources décentes aux personnes âgées.

Art. 4.

Compléter le 5° par ce qui suit :

« et des allocations ou pensions accordées en application de la législation sur les pensions de réparation ou de dédommagement aux victimes de la guerre et à leurs ayants droit. »

JUSTIFICATION.

Nous estimons que l'on ne peut décemment tenir compte de ressources découlant de réparations accordées en vertu d'un statut de reconnaissance nationale.

Art. 8.

Au cas où l'amendement à l'article 2 est adopté :

A. — En ordre principal :

Supprimer cet article.

JUSTIFICATION.

Nous proposons d'abroger cet article dans la mesure où notre amendement est adopté à l'article 2, qui porte le revenu garanti à 60 000 francs et à 75 000 francs.

B. — Subsidiairement :

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« Le montant du revenu garanti déterminé conformément aux articles 2 et 3, est diminué de la partie des ressources qui excède un montant de 14 000 francs pour les isolés. Toutefois, ce montant est porté à 21 000 francs pour les personnes qui sollicitent une pension de ménage et pour les isolés qui ont charge de famille. »

JUSTIFICATION.

Si le revenu garanti n'est pas porté comme nous le proposons à 75 000 francs et à 60 000 francs suivant que le demandeur est en ménage ou isolé, nous estimons que le montant des ressources imputées doit être fixé par le législateur et en rapport avec le montant des ressources imputées en vigueur pour l'obtention de la pension d'indépendant. C'est l'objet de notre amendement.

dat er niet toe strekt een gewaarborgd minimumpensioen, maar wel een *gewaarborgd inkomen* te verzekeren, wat door het ontwerp overigens niet wordt verwezenlijkt. Wij stellen voor dit gewaarborgd inkomen vast te stellen op 75 000 frank voor een gezin van twee personen en op 60 000 frank voor een alleenstaande.

Ons amendement heeft dit voor op het door de Commissie goedgekeurde ontwerp, dat het de bejaarden niet veroordeelt om met 55 frank per dag te leven (verwarming, huishuur, verzekering, elektriciteit, water, kleding en voedsel), maar dat het aan alle bejaarden een toereikend inkomen waarborgt, zodat ze niet in ellende moeten leven.

Die bepalingen zouden derhalve voor alle bejaarden gelden, ongeacht of zij al dan niet een pensioen als zelfstandige genieten. Voor deze laatste stellen wij voor dat het onderzoek naar de bestaansmiddelen wordt afgeschaft, wat betreft het pensioen waarvoor zij een bijdrage hebben betaald. Ook degenen die een pensioen als loontrekkende of een overlevingspensioen genieten, zouden daarvoor in aanmerking komen, voor zover hun inkomsten, met uitzondering van die waarmee wordt rekening gehouden in de wet, 75 000 frank voor een gezin of 60 000 frank voor een alleenstaande niet bereiken.

Ons amendement strekt er in feite toe het onderzoek naar de bestaansmiddelen te vervangen door een sociaal begrip, dat nog niet als een vermoeden van welstand kan gelden, maar dat tot doel heeft aan de bejaarden een behoorlijk inkomen te waarborgen.

Art. 4.

Het 5° aanvullen met wat volgt :

« en met de vergoedingen of pensioenen welke zijn toegekend ter uitvoering van de wetgeving op de herstel- of vergoedingspensioenen voor oorlogsslachtoffers of hun rechtverkrijgenden. »

VERANTWOORDING.

Wij zijn van mening dat het niet past rekening te houden met de inkomsten uit vergoedingen die krachtens een statuut van nationale erkentelijkheid zijn toegekend.

Art. 8.

Ingeval het amendement op artikel 2 is aangenomen :

A. — In hoofdorde :

Dit artikel weglaten.

VERANTWOORDING.

Wij stellen voor dit artikel weg te laten voor zover ons amendement op artikel 2, waarbij het gewaarborgd inkomen op 60 000, resp. 75 000 frank wordt gebracht, wordt aangenomen.

B. — In bijkomende orde :

De tekst van dit artikel aanvullen met wat volgt :

« Het bedrag van het gewaarborgd inkomen, vastgesteld overeenkomstig de artikelen 2 en 3, wordt vermindert met het gedeelte van de bestaansmiddelen boven een bedrag van 14 000 frank voor alleenstaanden. Dit bedrag wordt evenwel op 21 000 frank gebracht voor degenen die een gezinspensioen aanvragen en voor alleenstaanden met gezinslasten. »

VERANTWOORDING.

Indien het gewaarborgd inkomen niet, zoals wij voorstellen, op 75 000, resp. 60 000 frank wordt gebracht al naargelang de aanvrager een gezin heeft of een alleenstaande is, menen wij dat het bedrag van de vrijgestelde inkomsten door de wetgever moet worden vastgesteld in overeenstemming met het bedrag van de geldende vrijgestelde inkomstengrenzen voor het verkrijgen van het pensioen van zelfstandige. Ziedaar het doel van ons amendement.

Art. 19.

Remplacer le texte de cet article par ce qui suit :

« Les dépenses résultant de l'application de la présente loi sont couvertes :

» a) par une cotisation de solidarité nationale de 1 % appliquée sur les taux des revenus imposables supérieurs à 500 000 francs.

» b) par une subvention de l'Etat égale à la différence entre les recettes découlant de l'application du littéra a) ci-dessus et les charges qu'entraîneront l'application de la présente loi. »

JUSTIFICATION.

Le fait d'attribuer un revenu garanti de 75 000 francs indexé à toutes personnes âgées, retraitées ou non, dans le cadre d'un régime déterminé de pensions implique évidemment des charges supplémentaires. C'est pourquoi nous proposons de faire couvrir partiellement celles-ci par une cotisation de 1 % sur un montant de revenus imposable ne touchant pas les salariés.

Il est normal que ceux qui ont des revenus imposables de plus de 500 000 francs posent un acte de solidarité à l'égard des personnes âgées démunies de toutes ressources.

Art. 22.

Compléter le § 1 par ce qui suit :

« Toutefois, à leur demande, les femmes peuvent, si elles y ont intérêt, continuer à bénéficier de l'allocation d'estropié jusqu'à l'âge de 65 ans. »

JUSTIFICATION.

S'il est juste de prévoir l'attribution à 60 ans du revenu garanti aux femmes admises au bénéfice de l'allocation d'estropié, il y a lieu toutefois de tenir compte que, si cette mesure ne sera pas préjudiciable aux femmes isolées, elle le sera aux femmes mariées dont le mari est retraité et aux veuves bénéficiant d'une pension de survie. En effet, ces femmes perdront le bénéfice de l'allocation d'estropié et n'auront aucun droit à la pension complémentaire.

Bien sûr, dans le premier cas, le mari touchera la pension au taux ménage. Mais la différence entre le taux ménage et le taux d'isolé qu'il touchait auparavant sera inférieure au montant de l'allocation d'estropié qui était allouée à sa femme.

Pour la veuve bénéficiant d'une pension de survie, aucune compensation, si réduite soit-elle, ne palliera à la suppression de l'allocation d'estropié.

Art. 27.

Compléter cet article par ce qui suit :

1. La section 4 du chapitre II de l'arrêté royal n° 72 du 10 novembre 1967, cité au paragraphe précédent, et relative à l'incidence des ressources est entièrement abrogée.

2. L'article 42, § 1, 1°, de ce même arrêté royal, est remplacé par les dispositions suivantes :

« 1° La subvention annuelle que l'Etat verse à l'Office et dont le montant est égal à la différence entre les charges courantes du régime et le produit des cotisations.

» Un arrêté royal délibéré en Conseil des Ministres détermine ce qu'il faut entendre par les charges courantes du régime; ».

Art. 19.

De tekst van dit artikel vervangen door wat volgt :

« De uitgaven die voortvloeien uit de toepassing van deze wet worden gedekt :

» a) door een nationale solidariteitsbijdrage van 1 % op het bedrag van de belastbare inkomsten boven 500 000 frank.

» b) door een rijkstoelage, gelijk aan het verschil tussen de ontvangsten die voortvloeien uit de toepassing van voorgaande letter a) en de lasten die de toepassing van deze wet met zich brengt. »

VERANTWOORDING.

De toekenning van een gewaarborgd inkomen van 75 000 frank, gekoppeld aan het indexcijfer, aan alle bejaarden die al dan niet een pensioen genieten bij toepassing van een of andere regeling, brengt vanzelfsprekend bijkomende lasten met zich. Wij stellen daarom voor die kosten gedeeltelijk te laten dekken door een bijdrage van 1 % op de belastbare inkomsten waarvan het bedrag zo is vastgesteld dat de loontrekkenden er niet door getroffen worden.

Het is normaal dat zij die meer dan 500 000 frank belastbare inkomsten hebben een daad van solidariteit stellen t.o.v. de bejaarden die geen bestaansmiddelen hebben.

Art. 22.

Paragraaf 1 aanvullen met wat volgt :

« Nochtans mogen, de vrouwen die er belang bij hebben, op hun verzoek, tot de leeftijd van 65 jaar verder het voordeel genieten van de tegemoetkoming voor gebrekkigen. »

VERANTWOORDING.

Het is goed te bepalen dat de vrouwen die de tegemoetkoming voor gebrekkigen ontvangen, op de leeftijd van 60 jaar recht zullen hebben op het gewaarborgd inkomen, doch men dient er rekening mee te houden dat, zo die maatregel niet nadelig zal zijn voor de alleenstaande vrouwen, hij het wel zal zijn voor de gehuwde vrouwen wier echtgenoot gepensioneerd is, evenals voor de weduwen die een overlevingspensioen trekken. Die vrouwen zullen immers de tegemoetkoming voor gebrekkigen verliezen en geen recht hebben op de aanvullende ouderdomstegemoetkoming.

In het eerste geval zal de echtgenoot weliswaar het gezinsbedrag van het pensioen ontvangen. Doch het verschil tussen het gezinsbedrag en het bedrag voor een alleenstaande, dat hij voorheen ontving, zal kleiner zijn dan het bedrag van de tegemoetkoming voor gebrekkigen die aan zijn echtgenote was toegekend.

Voor de weduwe die een overlevingspensioen ontvangt is er niet de minste vergoeding, hoe gering ook, voor het verlies van de tegemoetkoming voor gebrekkigen.

Art. 27.

Dit artikel aanvullen met wat volgt :

1. Afdeling 4 van hoofdstuk II van het in de vorige paragraaf bedoelde koninklijk besluit n° 72 van 10 november 1967, waarin sprake is van de invloed van de bestaansmiddelen, wordt geheel ingetrokken.

2. Artikel 42, § 1, 1°, van hetzelfde koninklijk besluit, wordt vervangen door de onderstaande bepalingen :

« 1° De jaarlijkse toelage die het Rijk aan de Rijksdienst afdraagt en waarvan het bedrag gelijk is aan het verschil tussen de gewone lasten van de regeling en de opbrengst van de bijdragen.

» Een in ministerraad overlegd koninklijk besluit bepaalt wat moet worden verstaan onder gewone lasten van de regeling; ».

Les articles 12, 13 et 14 de l'arrêté royal n° 38 organisant le statut social des travailleurs indépendants sont remplacés par ce qui suit :

« Le Roi détermine, par arrêté délibéré en Conseil des Ministres, le montant des cotisations destinées aux prestations familiales et aux prestations de retraite et de survie. »

JUSTIFICATION.

Les dispositions ci-dessus visent à accorder aux indépendants la pension sans enquêtes sur les ressources.

Il est évident que cette mesure entraînera des modifications dans le montant des cotisations à charge des indépendants. C'est ce que prévoit notre amendement.

De artikelen 12, 13 en 14 van het koninklijk besluit n° 38 houdende inrichting van het sociaal statuut der zelfstandigen worden vervangen door wat volgt :

« Bij een in ministerraad overlegd koninklijk besluit bepaalt de Koning het bedrag van de bijdragen dat voor de gezinsuitkeringen en de pensioens- en overlevingsuitkeringen is bestemd. »

VERANTWOORDING.

De bovenstaande bepalingen strekken ertoe aan de zelfstandigen een pensioen toe te kennen zonder onderzoek naar de bestaansmiddelen.

Het spreekt vanzelf dat die maatregel wijzigingen in het bedrag van de ten laste der zelfstandigen komende bijdragen met zich zal brengen. Zulks wordt door ons amendement bepaald.

G. GLINEUR.
